

знати безліч аспектів ведення бізнесу, в тому числі і як управляти вартістю проекту. Компетентність керівника проекту в цій області може бути навіть більш важлива, ніж володіння їм тими чи іншими технічними вміннями і навичками. Зазвичай в кожному проекті бере участь велика кількість технічних фахівців, але не вистачає людей, що приділяють увагу діловим аспектам виконання проекту.

Керівник проекту в першу чергу стурбований керуванням прямими витратами проекту, але сучасна тенденція в управлінні проектами веде до того, що його роль в управлінні вартістю проекту буде зростати за рахунок все більшого включення нетрадиційних областей управління вартістю. Можна припустити, що в майбутньому все більше керівників проектів матимуть справу з управлінням непрямыми витратами і витратами по проектам.

Література

1. A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK® Guide)[Text].– Fifth Edition. –Project Management institute, 2013. – 589 p.
2. Бабаєв В.М. Управління проектами: Навчальний посібник для студентів спеціальності «Управління проектами». – Харків: ХНАМГ, 2006. – 244 с.
3. Чумаченко І.В. Управління проектами: процеси планування проектних дій: підручник / І.В. Чумаченко , В.В. Морозов, Н.В. Доценко, А.М. Чередніченко. – К.: Університет економіки та права «КРОК», 2014. – 673 с.

АКТУАЛЬНІ ЄВРОПЕЙСЬКІ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ КОМАНДИ В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНІХ ПРОЄКТІВ

Соколова Е.Т., аспірантка 1 курсу, спеціальність «Публічне управління та адміністрування»

Братаніч Б.В., доктор філософських наук, професор кафедри психології

*Комунальний заклад вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти»
Дніпропетровської обласної ради*

В умовах стрімких ринкових перетворень відслідковуємо закономірність трансформації усіх організаційних структур. Сучасні виклики, які постають перед освітянською ланкою вимагають системного та послідовного розвитку інтелектуального потенціалу, який виступає вирішальним фактором у забезпеченні ефективності та результативності, якості, доступності, відкритості освітньої діяльності. Запорукою розвитку освіти є орієнтування освітніх послуг відповідно до потреб та запитів користувачів вищезазначених послуг. Проектний менеджмент на сьогодні здатен реалізувати відповідний підхід щодо організації життєдіяльності організаційної структури закладів освіти.

На основі дослідження наукових джерел, можна виділити певне тлумачення освітнього проекту – як тимчасових дій проектної команди , які виконуються для створення унікального продукту чи послуги [2, с. 36]. Кожен проект складається з впорядкованої кількості ключових дій, які мають бути донесені до абсолютно кожного учасника проектної групи [4, с.25]. Успішна

реалізація освітнього проекту залежить від сформованості та злагодженості команди учасників проектної групи. Таким чином, команда проекту - тимчасова група професійно підготовлених людей з унікальними вміннями та особистісними якостями, які працюють з метою досягнення цілей проекту та місії закладу освіти чи освітньої організації. Менеджер проекту займає ключову позицію в процесі командоутворення, адже саме від нього залежить відповідність кількісного та якісного складу команди, створення психологічних умов до активної співпраці членів команди, активне стимулювання налагодження внутрішньопроєктної культури спілкування та делегування повноважень у разі необхідності [3, с.86].

За умови відсутності напрацьованих технік швидкого та адаптивного командоутворення у менеджера освітнього проекту, реалізація та кінцева мета може бути не досягнута. Але навіть за умови послідовної реалізації певних технік та практик, менеджер може зіштовхнутися з труднощами командоутворення, а саме: брак часу на формування командного духу, наявність міжособистісних конфліктів серед учасників проекту, плутанина у визначенні ролей, відповідальностей та підпорядкуванні, нереалізований у повному обсязі тайм-менеджмент, відсутність загальних правил, норм і цінностей [1, с.79].

Формування команди освітнього проекту має системно вибудовувати наступні елементи: організаційну структуру, зону відповідальності та повноважень, організаційний розвиток команди. Система управління створеною командою включає такі елементи як кадрове забезпечення, мотивування трудових ресурсів, координація діяльності команди. Кількісний склад команди проекту обумовлюється зовнішнім середовищем, типом та обсягом роботи, яку необхідно виконати.

Досліджуючи світові практики слід виокремити ефективні європейські моделі побудови команди, які дають позитивний і швидкий результат в процесі командоутворення.

1. TORI – модель побудови команди проекту (T – trust довіра, O – openness відвертість, R – realization реалізація та самовизначення, I – interdependence – взаємозалежність) гарантує формування та збереження цінностей освітньої організації, важливість кожної окремої особистості, дотримання принципів демократичності та гуманності.

2. Модель переднього краю (The cutting edge model) – побудова такої команди надає абсолютні повноваження кожному учаснику команди, але й відповідальність несе кожен особисто за власну діяльність чи бездіяльність.

3. Команда Cyber – ця тимчасова команда працює здебільшого дистанційно, особисті зустрічі та обговорення майже виключені з чек-листів видів діяльності. У такій команді задіяні фахівці найвищого рангу, які спеціалізуються на конкретному вузько аспектному питанні освітніх проектів.

Відносно розвитку будь-якої освітнього проекту слід зазначити, що кожен буде проходити такі стадії еволюціонування, як формування, сум'яття, нормалізація, виконання, розпуск. Формування команди освітніх проектів відрізняється від інших тим, що мають бути задіяні фахівці з різних видів

діяльності, які дотично мають відношення до конкретного проекту, але при цьому абсолютно усі зацікавлені у досягненні зазначеного результату. Спільним показником для формування ефективної команди освітніх проектів є можливість учасників самостійно приймати рішення та нести за них відповідальність, уміння працювати в групі, заповзятливість, ініціативність, стійкість до стресових ситуацій, уміння ухвалювати ризикові рішення.

Література

1. Project Management Institute. Standard for Portfolio Management, The.— PMI, 2006.— С.79
2. Оліфіра Л.М. Управління проектами в закладі освіти: навч. програма спецкурсу для слухачів курсів підвищення кваліфік. (керів. навч. закладів) очно-дистанційної форми навч./Л.М. Оліфіра; НАПН України; ДВНЗ «Ун-т менедж. освіти».— К., 2015.— 36 с.
3. Проектный менеджмент Ти-кит/Б. Абриньяни, Р. Гомеш, Д. де Вильдер и др.; Совет Европы, Европейская Комиссия.— Strasbourg Cedex, 2000.— 110 с.
4. Проектний менеджмент для інноваційного розвитку освітніх організацій України: навч. посіб. для підготовки магістрів за спеціалізаціями «Управління навчальним закладом» та «Управління проектами», підвищення кваліфікації слухачів, керівників навчальних закладів/З.В. Рябова, А.Б. Єрмоленко, Т.А. Махия та ін.; за заг. ред. академіка В.В. Олійника, маг.Ф. Фреха; НАПН України, ДВНЗ «Ун-т менедж. освіти»; КультурКонтакт Австрія.— К., 2016.— 118 с.

УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИМИ ЗМІНАМИ ЯК ПЕРЕДУМОВА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Фесенко В.В. магістр 6 курсу факультету менеджмент

Запорожець Г.В. к.е.н., доцент кафедри менеджменту і публічного адміністрування

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

В умовах глобалізації та інтеграції, посилення конкуренції на світовому ринку, розповсюдження сучасних інформаційних та комунікаційних систем зовнішнє середовище постійно змінюється, створюючи все складніші умови для діяльності підприємств. Висока динаміка сучасного економічного простору вимагає від останніх розвитку такої ключової компетенції, як здатність ефективно та швидко реагувати на зміни. Формування зазначеної компетенції на підприємстві можливе за умови приділення достатньої уваги управлінню організаційними змінами, які передбачають трансформацію підприємства в цілому, або його окремих підсистем з поточного у бажаний стан, що більше відповідає вимогам зовнішнього середовища: потребам споживачів та суспільства в цілому.

Забезпечення умов для розвитку підприємства є важливим завданням для керівників вітчизняних підприємств. Розширення міжнародної торгівлі та створення інтеграційних міждержавних об'єднань не лише дає можливість освоєння нових ринків збуту, але й висуває високі вимоги до якості, функціональності та безпечності продукції, що вимагає постійного